

COMPRA, LLEGEIX, DIFON

La Verdad nº 110

(març de 2022)

“Cap al X congrés mundial de la IV Internacional.”

Els treballadors i les seves organitzacions davant de la guerra

Dijous 24 i divendres 25 de març es van reunir a Brussel·les els 30 caps d'Estat o primers ministres dels països membres de l'OTAN, després es va reunir el G7 i a continuació els 27 caps d'Estat o de govern dels membres de la Unió Europea. El president dels EUA, Joe Biden, va participar o “va presidir” els tres conclaves. És la primera vegada que un president dels USA participa a una Cimera de la UE. Això demostra, per als qui encara tingueren dubtes, una dependència que ve des de l'origen d'aquestes institucions europees i que es va veure sobretot als anys 2010 en formar-se la Troika: que la UE és subsidiària de l'administració americana, a través del FMI, de l'OTAN... i no és una institució neutral ni una instància merament “econòmica”.

A més, recordem que l'article 42 -sobre la política comuna de seguretat i de defensa- del Tractat de Lisboa, així ho determina: “Els compromisos i la cooperació en aquest àmbit continuaran ajustant-se als compromisos adquirits en el marc de l'Organització del Tractat de l'Atlàntic Nord, que continuarà sent, per als Estats membres que en formen part, el fonament de la defensa col·lectiva i l'organisme d'execució”.

El paper necessari de la Unió Europea

La implicació de la Unió Europea no és una qüestió formal. Necessiten utilitzar la UE com l'avantguarda de la política bel·licista. La Unió Europea pot aconseguir el consens amb els aparells polítics i sindicals, cosa que no és el cas de l'OTAN. A més, la UE és central a la carrera d'armaments i al subministrament d'armes a Ucraïna, amb l'OTAN.

Biden intenta imposar la “unió sagrada”, el sotmetiment de totes les organitzacions i, especialment les que representen la classe treballadora, la política de guerra (i a totes les polítiques aplicades amb l'excusa de la guerra), tant dins la seva país com a escala mundial.

La participació dels governs europeus, i en particular del moviment obrer europeu ajuda Biden a tallar el moviment antiguerres als Estats Units. Quinze diputats del partit demòcrata (pertanyents als Democratic Socialists of America de Bernie Sanders) van votar contra el pressupost de guerra, que té un increment de 13.500 milions més (que es va votar en de-

triment de 16.000 milions per a sanitat). Cal recordar que en el rebuigi a la darrera guerra de l'Iraq van tenir un paper important sectors senyors dels sindicats nord-americans (US Labor Against the War). El que també passava a la Gran Bretanya. Per no parlar que CCOO i UGT participaven a l'immens moviment de masses a l'Estat espanyol.

Per tant, el consens dels governs europeus és fonamental per lligar les organitzacions dels treballadors i tallar el desenvolupament d'un fort moviment mundial contra la guerra.

Crida a la conferència internacional

La línia de “No a la guerra”, que desenvolupen les diferents seccions de la IV Internacional, és una línia de lluita contra aquesta unió sagrada, contra la submissió de les organitzacions als plans de misèria que duen a terme i anuncien com a inevitables per el pressupost de guerra. Alguns tenen el cinisme de dir que tot es fa per “salvar la democràcia”. Vella cançó que podem trobar cada cop que porten els pobles a la guerra.

El NAR grec i el POI de França criden a una conferència internacional contra la guerra, a celebrar el 9 d'abril. Juntament amb militants d'altres organitzacions, preparem aquesta conferència, actuant en la lluita de classes, per les reivindicacions, contra la campanya dels que defensen la política del govern, acusant de ser d'extrema dreta els que es mobilitzen per salvar-se de la ruïna

La mobilització de treballadors contra la guerra és clau en la situació, per donar una sortida de fraternitat entre els pobles, que sostingui tant la resistència a la invasió a Ucraïna com la resistència contra la guerra a Rússia i l'oposició al desviament dels fons públics per a la guerra, a més de totes les polítiques que s'imposen al seu servei. L'ajuda primera que necessiten els treballadors i el poble ucraïnès és un moviment internacional contra la guerra. Per la seva banda, és molt greu que el moviment important contra la guerra a Rússia no tingui el suport d'un fort moviment internacional contra la guerra.

Armament, amenaces i propaganda

La declaració de l'OTAN reconeix que fa anys que estan armant i entrenant l'exèrcit d'Ucraïna: “Des del 2014, hem donat un ampli suport a la

capacitat d'Ucraïna per exercir aquest dret. Hem entrenat les forces armades d'Ucraïna, reforçant les seves capacitats militars i augmentant la seva resistència”. El que se suma a l'ampliació de l'OTAN de 16 a 30 països, arribant fins gairebé a envoltar les fronteres de Rússia, en violació dels acords de 1991, després de la dislocació de l'URSS, on s'establí no ampliar l'OTAN cap a l'est.

Ahora, aquesta declaració amenaça directament la Xina (“Fem una crida a tots els Estats, inclosa la República Popular Xina (RPC), perquè defensin l'ordre internacional (...) perquè s'abstinguin de donar suport a l'esforç bèl·lic de Rússia de qualsevol manera, i perquè s'abstinguin de qualsevol acció que ajudi Rússia a eludir les sancions”)si segueix comerciant amb Rússia, cosa que equiparen cínicament amb donar suport logístic a Rússia. Una cosa inaudita en les suposades relacions comercials internacionals. Com fan amb el bloqueig a Cuba, o els que han mantingut contra Veneçuela Iran, violant, sempre que els sigui convenient, els declarats principis del “lliure comerç”.

Cal insistir-hi, en aquests moments en què sentim tantes apel·lacions al “dret internacional” i a la “diplomàcia”. El dret internacional, a la pràctica, es redueix al dret de les potències imperialistes a dictar els seus propòsits. En aquest sentit, convé citar una altra frase de la declaració: “Treballarem amb la resta de la comunitat internacional perquè els responsables de les violacions del dret humanitari i internacional, inclosos els crims de guerra, rendeixin comptes”. Ells, precisament ells, que van bombardejar sense límits a Iugoslàvia, que van organitzar un bloqueig a l'Iraq que va suposar la mort de centenars de milers de persones, i després els bombardejos a l'Iraq i l'Afganistan. Ells, que donen suport cegament a Israel que bombardeja Gaza quan li va bé, i que no respecta cap “legalitat internacional” amb la població palestina dels territoris ocupats.

Tota la declaració, com a bon text bel·licista, és plena, des del principi fins al final, d'un tuf que promou l'enfrontament entre pobles i per tant, en aquest cas, antirus. Ni una sola vegada distingeix el poble rus del seu govern, i inclou expressions com contrarrestar “la influència maligna de Rússia”. La russofòbia s'estén fins i tot fins al punt de prohibir exercir

la seva professió a artistes o esportistes de Rússia, cosa que mai no s'ha fet amb els seus homòlegs israelians, nord-americans o saudites.

Més diners per a la guerra

Per alimentar la guerra no podia faltar la referència a la necessitat d'augmentar la despesa militar. Les mesures que estem prenent per garantir la seguretat de la nostra Aliança i de l'àrea euroatlàntica requeriran una dotació adequada de recursos. Els aliats estan augmentant substancialment les despeses de defensa. Avui hem decidit accelerar els nostres esforços per complir el nostre compromís d'inversió en defensa totalment". Una intenció que declaren tractar a "la nostra reunió de Madrid, presentarem plans addicionals sobre com complir el Compromís".

No obstant això, la submissió als dictats de Biden genera contradiccions i no produeix la unanimitat. La Unió Europea ha acordat augmentar al triple les compres de gas natural procedent dels EUA, garantint una demanda mínima de 50.000 milions de metres cúbics de gas líquid d'aquí al 2030, però això

és molt lluny de cobrir els 150.000 milions que es compren avui a Rússia. I, com assenyala Cinco Días, el transport de gas per via marítima és notablement més car i complicat que per gasoducte. Tallar l'aixeta del gas i el petroli rus significava una hecatombe per a Alemanya i altres països. Cosa que possiblement formi part dels objectius de Biden.

També hi ha hagut diferències importants a la cimera de la UE respecte a la petició d'Espanya i Portugal de poder intervenir en els preus del gas per a la producció elèctrica.

Com assenyala la crida del NAR grec i el POI de França a la conferència europea contra la guerra, sota la pressió del govern USA "els estats majors dels monopolis imperialistes estan compromesos en un gir, coordinat per les institucions europees, que amenaça de destruir l'aparell productiu dels països europeus i totes les relacions socials basades en el reconeixement de les conquestes polítiques i socials de la classe obrera".

Contra la guerra i l'explotació

Combatre contra la guerra exigeix fer passos

en l'organització. Anomenem els qui lleixen aquesta carta a debatre amb els militants de la Quarta Internacional, a agrupar-se juntament amb companys de diversos corrents al CATP, per impulsar la lluita contra la guerra i l'explotació en totes les seves formes. Una lluita que aquí i ara pren la forma de la lluita per la plena derogació de les contrareformes laborals, per una veritable auditoria de la seguretat social, per la preservació del poder de compra de salaris i pensions davant de la inflació, etcètera. En un context de gran desconcert i confusió, resultat de la pressió desinformativa dels mitjans burgesos i de l'absència de contrapès per part de les direccions de partits i sindicats, correspon, potser més que mai, recalcar que són inseparables la lluita contra la guerra i la lluita per les legítimes reivindicacions de la majoria, que és la classe treballadora. No n'hi ha prou de discutir, cal actuar i en aquest sentit es proposa la conferència obrera europea d'emergència, contra la guerra i l'explotació, que tindrà lloc el proper dissabte 9 d'abril.

Els nostres compromisos ...

Campanya d'extensió i subscripcions a aquesta *Carta Setmanal*

Si no la reps, et convidem a que la rebis cada setmana. Si la reps, et proposem que subscriguis a altres companyes i companys als quals pugui interessar.

L'elaboració i enviament d'aquesta Carta comporta algunes despeses. El POSI, que l'edita, no té ni vol subvencions, tota la seva activitat i les seves publicacions són finançades exclusivament per treballadores i treballadors, que volen recolzar, en aquest cas, la publicació de la Carta Setmanal. Demanem un suport de 5 EUROS a l'any, o més si us sembla.

Nostre compte corrent en La Caixa és: **2100 2812 51 0200071314**. Indicant: Recolzo Carta Setmanal

Per rebre-la, envia un correu electrònic a: info@posicuarta.org

Pots contactar des: <http://posicuarta.org/cartasblog/contacto>

Partido Obrero Socialista Internacionalista
Sección en España de la 4ª Internacional

Carrer Desengaño, 12 (1º 3A). 28004 - Madrid Teléfono:
91 522 23 56 - Fax: 91 521 72 01 <http://www.posicuarta.org>
Busca'ns en Twitter: @posicuarta